

Polska – Niemcy

mecz Rugby Europe Trophy

Gdynia, 13.11.2021

Grzegorz Bednarczyk – www.wszponachrugby.pl

W szponach rugby

Rugby Europe Trophy

Rugby Europe Trophy to drugi poziom organizowanych przez Rugby Europe corocznych międzynarodowych rozgrywek Rugby Europe International Championships. W praktyce – trzecia europejska liga (pierwszą jest niedostępny dla drużyn z zewnątrz Puchar Sześciu Narodów, drugą Rugby Europe Championship), przechodząca ostatnio pandemiczne perturbacje – ostatni sezon, 2020/2021, został odwołany, wróciła zatem po półtorarocznej przerwie.

2019/2020

W ostatnim, niedokończonym sezonie z piętnastu zaplanowanych spotkań na boisku udało się rozstrzygnąć tylko dziewięć. Polska rozegrała trzy mecze: na początek przegraliśmy w Łodzi z Niemcami 15:32, potem zaś przyszły dwa lepsze występy: wyjazdowe zwycięstwo nad Szwajcarią 23:20 oraz minimalna porażka w Amsterdamie z Holandią 6:7. Pozostałe mecze rozstrzygnięto przy zielonym stoliku: jeśli reprezentacje dogadały się – był remis 0:0 i po 2 punkty na koncie każdej ekipy. Jeśli jednak nie dogadały się – efektem był walkower (5 punktów dla zwycięzcy i 0 dla przegranej). Taki los spotkał polską reprezentację, która oba nierozegrane spotkania zamieniła na niekorzystne dla siebie walkowery – meczu z Litwą nie chcieliśmy zagrać, podczas gdy Litwini chcieli, a mecz z Ukrainą, który miał się odbyć jako pierwszy rugbyowy test na świecie po przerwie spowodowanej pierwszym lockdownem nie doszedł do skutku z powodu zarażeń koronawirusem w polskiej drużynie. W efekcie zajęliśmy w rozgrywkach ostatnie miejsce.

Mimo kadłubowego rozstrzygnięcia, najlepsza w tabeli Holandia (w czterech rozegranych meczach cztery zwycięstwa) otrzymała prawo gry w barażu z ostatnią drużyną Rugby Europe Championship, Belgią, i swoją szansę wykorzystała – dzięki zwycięstwu 23:21 awansowała o poziom wyżej, natomiast Belgia spadła do Rugby Europe Trophy. Natomiast nie było spadku z Rugby Europe Trophy, co uratowało naszą reprezentację.

2018/2019

O ostatnim w pełni rozegranym sezonie, przed pandemią, zwycięzcą została Portugalia, która odniosła komplet zwycięstw. Zagrała w barażu o awans do Rugby Europe Championship z naj słabszą drużyną z tamtego poziomu, Niemcami, i pokonała ich 37:32. I radzi sobie poziom wyżej całkiem nieźle. Komplet porażek odniosły natomiast Czechy, które wskutek tego spadły o poziom niżej. Zostały zastąpione przez Ukrainę, która wygrała grupę północną Conference 1 – nie musiała przy tym walczyć o awans z mistrzem grupy południowej, ponieważ Malta zrezygnowała z udziału w nim. Polska reprezentacja zaczęła sezon od zwycięstw z Litwą i Czechami, ale potem przegrała pozostałe trzy spotkania: z kretesem z Holandią i Portugalią oraz na koniec po zaciętym boju ze Szwajcarią. W efekcie zajęła czwarte miejsce w stawce.

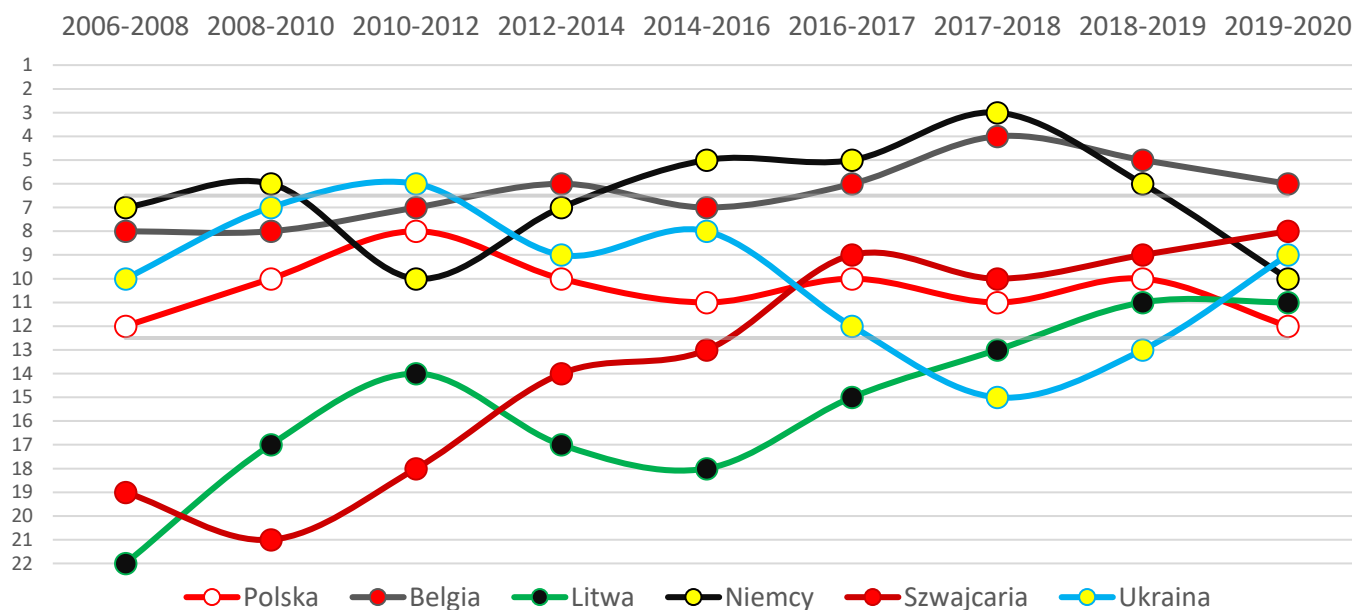
Zasady

Zasady rozgrywek są proste: sześć zespołów, grają każdy z każdym (jeden mecz bez rewanżów, a zatem połowa drużyn gra dwa mecze na swoim boisku, a trzy wyjazdowe, a druga połowa odwrotnie). Najlepsza drużyna zyskuje prawo gry w barażu o awans na wyższy poziom REIC – Rugby Europe Championship. Naj słabsza drużyna spada poziom niżej i jest zastępowana przez zwycięzcę starcia pomiędzy najlepszymi drużynami dwóch grup Conference 1 – północnej i południowej. Czy tak będzie w tym roku – nie wiadomo. Nie opublikowano oficjalnego regulaminu, a pojawiają się nieoficjalne informacje o możliwości rozszerzenia Rugby Europe Championship od kolejnego sezonu do ośmiu drużyn, a więc zasady awansu i spadku uległyby zmianie.

W końcowej tabeli liczą się przede wszystkim punkty meczowe, przyznawane zgodnie z następującymi zasadami: zwycięzca meczu otrzymuje 4 punkty, przegrany nie otrzymuje nic, a w przypadku remisu każda z ekip otrzymuje po 2 punkty. Dodatkowo zwycięzca może otrzymać punkt bonusowy za zdobycie o trzy przyłożenia więcej od przeciwników, natomiast przegrany może otrzymać punkt bonusowy za porażkę nie więcej niż 7 punktami.

Jeśli liczba punktów w tabeli jest identyczna, decyduje bilans bezpośrednich spotkań: liczba zdobytych punktów meczowych, a jeśli ta jest równa – liczba zdobytych przyłożeń. Jeśli nadal mamy identyczne wyniki decydują kolejno: różnica punktów we wszystkich meczach, liczba zdobytych przyłożeń we wszystkich meczach i wreszcie liczba zdobytych punktów.

Lokaty drużyn RET w poprzednich sezonach rozgrywek Rugby Europe (2006–2020)

Kalendarz gier sezonu 2021/2022

8.10.2021	Ukraina	24:27	Polska
23.10.2021	Litwa	37:39	Ukraina
30.10.2021	Litwa	16:46	Niemcy
13.11.2021	Polska		Niemcy
13.11.2021	Szwajcaria		Litwa
20.11.2021	Polska		Szwajcaria
12.02.2022	Belgia		Ukraina
19.02.2022	Niemcy		Belgia
12.03.2022	Szwajcaria		Belgia
19.03.2022	Belgia		Polska
19.03.2022	Niemcy		Szwajcaria
26.03.2022	Litwa		Belgia
9.04.2022	Polska		Litwa
16.04.2022	Niemcy		Ukraina
30.04.2022	Ukraina		Szwajcaria

Tabela rozgrywek sezonu 2021/2022

Poz.	Drużyna	Zwycięstwa	Remisy	Porażki	Punkty	Przyłożenia	Bonusy	Punkty
1	Niemcy	1	0	0	46:16	7:1	1	6
2	Ukraina	1	0	1	63:64	9:9	1	5
3	Polska	1	0	0	27:24	4:3	0	4
4	Litwa	0	0	2	53:85	6:13	1	1
-	Belgia	-	-	-	-	-	-	-
-	Szwajcaria	-	-	-	-	-	-	-

Rugby w Niemczech

Choć Niemcy nie należą do światowej czołówki w rugby, był to jeden z pierwszych krajów, gdzie gra ta trafiła z Wysp Brytyjskich. Prawdopodobnie w rugby grano już w 1850 w czołowym niemieckim ośrodku uniwersyteckim – Heidelbergu (do dziś jednym z głównych centrów uprawiania rugby w Niemczech). W 1870 powstał pierwszy klub w Heidelbergu, w 1878 nadal istniejący DFV Hanower, a dwa lata później (z połączenia dwóch wcześniej istniejących drużyn) także wciąż istniejący FC 1880 Frankfurt. W 1900 założono federację krajową (początkowo wspólną dla rugby i piłki nożnej; rugby wydzieliło się w kolejnym roku), także w 1900 reprezentacja kraju zagrała na igrzyskach olimpijskich w Paryżu: rozegrała tam tylko jeden mecz (przegrała z Francją 17:27, choć do przerwy prowadziła), a do domu przywiozła medale. Wkrótce potem rozpoczęto organizowanie mistrzostw kraju, a w pierwszych zwyciężył w 1909 klub FC 1897 Hanower.

Intensywniejszy rozwój rugby nastąpił w okresie międzywojennym dzięki wykluczeniu Francji z rozgrywek Pucharu Pięciu Narodów – szukała wówczas rywali na kontynencie. Regularne spotkania obu reprezentacji zaczęły się w 1927: pierwsze Niemcy przegrali w Paryżu, ale w drugim we Frankfurcie w obecności 12 tys. widzów zdołali wygrać 17:16. W 1934 znaleźli się wśród założycieli europejskiej federacji – FIRA, a w 1936 przy okazji igrzysk w Berlinie zorganizowano tam pierwszy turniej pod jej egidą: w finale Niemcy ulegli Francji 14:19. W okresie przedwojennym regularnie wygrywali z innymi krajami europejskimi (poza spotkaniami z Francją ponieśli wówczas tylko dwie porażki), a w 1938 drugi raz zdołali pokonać Francję. Tuż przed drugą wojną światową w kraju istniały 52 kluby.

Ten wzrost przerwała wojna. Szesnastu reprezentantów Niemiec (w tym trzech z ostatniego wygranego meczu z Francją) podczas niej zginęło. Po jej zakończeniu kraj był zniszczony, a Francja wróciła do towarzystwa wyspiarzy. Od 1947 w zachodniej części kraju ponownie rozgrywano mistrzostwa kraju, a gdy wznowiono mistrzostwa FIRA w 1952, Niemcy Zachodnie brały w nich udział od pierwszej edycji, w której zajęły trzecie miejsce. W 1951 rugby pojawiło się też w Niemczech Wschodnich, które w 1956 przystąpiły do FIRA, rozgrywały jednak tylko mecze towarzyskie, głównie z innymi krajami bloku wschodniego. W RFN w 1972 mistrzostwa kraju przekształcono w Bundesligę. Natomiast w NRD rugby krajowe zdominował w praktyce jeden klub: BSG Stahl Henningsdorf został mistrzem kraju aż 27-krotnie (na 38 rozegranych turniejów).

Zjednoczenie Niemiec nie przyniosło reprezentacji kraju wielkich sukcesów. Nadzieje na zmiany pojawiły się w 2007, gdy poważnie inwestować w rugby w Niemczech zaczął urodzony w tym kraju Hans-Peter Wild. Uruchomił akademię rugby i sponsorował narodowe reprezentacje oraz klub Heidelberger RK. Trzecie miejsce w europejskich rozgrywkach z 1952 Niemcy powtórzyli w 2018, choć sukces zawdzięczali odebraniu punktów trzem rywalom za udział w meczach nieuprawnionych zawodników. Ta lokata dała Niemcom szansę na awans na Puchar Świata w Japonii, jednak w turnieju repasażowym zajęli drugie miejsce, ulegając Kanadzie. Był to jednak już moment, w którym Wild wycofywał się z finansowania rugby w kraju. Rok później Niemcy spadli z najwyższej grupy REIC, a federacja pogrążyła się w konfliktach. Podobne kłopoty czekały Heidelberger RK, który między 2009 i 2018 regularnie zdobywał tytuł mistrzów Niemiec (oddał go tylko raz). Gdy w 2018 HRK dotarło do finału European Rugby Continental Shield (istniejącego do niedawna trzeciego poziomu pucharowego w Europie) i awansował do European Rugby Challenge Cup (na drugi poziom), EPCR nie dopuściło go do tych rozgrywek, uznając, że zachodziłby konflikt interesów – Wild rok wcześniej został właścicielem także potężnego paryskiego klubu, Stade Français, który również w nich miał wystąpić.

Rozgrywki ligowe w Niemczech organizowane są podobnie jak w Polsce na trzech poziomach, ale uczestniczy w nich znacznie więcej drużyn: w 1. Bundeslidze gra 15 ekip, w 2. Bundeslidze (podzielonej na cztery grupy) – 28, a są jeszcze liczne ligi regionalne. Głównymi ośrodkami rugby w Niemczech są Heidelberg, Frankfurt, Hanower i Berlin – z każdego tego miasta w rozgrywkach ligowych uczestniczy po kilka klubów. Ostatnim mistrzem kraju, w 2019, został jeden z najstarszych niemieckich klubów, SC 1880 Frankfurt, który pokonał w finale TSC Handschuhsheim. W poprzednim sezonie rozgrywano tylko regionalne rozrywki pucharowe, a w tym sezonie rozgrywki Bundesligi wznowiono na początku września.

Warto wspomnieć o niemieckiej reprezentacji kobiet, która dwukrotnie uczestniczyła w Pucharach Świata (w 1998 i 2002). Mistrzostwa kraju kobiet (Frauen Bundesliga) są regularnie rozgrywane od 30 lat. Dziś uczestniczy w nich osiem drużyn podzielonych na dwie ligi.

Polska i Niemcy przed meczem

Polska

Od lat nie możemy się przebić z drugiego poziomu rozgrywek Rugby Europe Trophy – nasza drużyna spośród obecnych w tych rozgrywkach najdłużej znajduje się na tym poziomie. W ostatnich kilku sezonach (z wyjątkiem ostatniego, gdy na tabelę mocno wpłynęły pandemiczne remis i w naszym przypadku walkowery) zajmowaliśmy na zmianę czwarte i piąte miejsce w stawce sześciu drużyn. Jednak jak co roku, tym razem mamy nadzieję na więcej.

Mamy nowego trenera: Chris Hitt co prawda nie robi rewolucji (wciąż w kadrze jest wielu zawodników obecnych tam od lat), ale włącza też nowe nazwiska i póki co ma na koncie dwa zwycięstwa w dwóch meczach. Być może znaczenie ma tu postęp organizacyjny w kadrze – w końcu doczekaliśmy się meczu towarzyskiego na początek sezonu, kadra od lata zbierała się na zgrupowania już kilkakrotnie i to w szerokim składzie.

Oczywiście, zwycięstwo z Węgrami na początek sezonu trudno traktować jako wielkie osiągnięcie (tym bardziej, że mimo wysokiego wyniku wiele było w naszej grze mankamentów). Jednak zwycięstwo nad Ukrainą, i to na wyjeździe, ma już znacznie większy ciężar gatunkowy. I choć nasza kadra nie ustrzegła się we Lwowie błędów, a wygrana została odniesiona różnicą tylko trzech oczek, to był bardzo cenny wynik.

Chris Hitt na zgrupowane szerokiej kadry przed starciem z Niemcami powołał kilku potencjalnych debiutantów. Najciekawsze nazwiska wśród nich to łącznik ataku Arki Gdynia Anton Szaszero (który, jak się okazało, mimo startu w młodości w ukraińskich siódmkach, może reprezentować Polskę) oraz pochodzący z Namibii Michał Haznar, zawodnik Griquas (południowoafrykańskiej drużyny grającej w Currie Cup), mający na koncie epizod w Super Rugby w barwach Stormers. Ostatecznie jednak Hitt postawił na nazwiska sprawdzone – z tej dwójki wystąpi tylko Haznar, jedyny debiutant w składzie naszej kadry, któremu na środku będzie towarzyszyć inny dość „świeżo upieczony” reprezentant Vaha Halaifonua.

Ostatnie mecze Polski (od 2018)

data	miejsce	rozgrywki	przeciwnik	wynik
09.10.2021	Lwów	REIC	Ukraina	27:24
11.09.2021	Kraków	tow.	Węgry	43:3
29.02.2020	Amsterdam	REIC	Holandia	6:7
23.11.2019	Yverdon-les-Bains	REIC	Szwajcaria	23:20
02.11.2019	Łódź	REIC	Niemcy	15:35
23.03.2019	Łódź	REIC	Szwajcaria	25:28
16.02.2019	Setúbal	REIC	Portugalia	5:65
17.11.2018	Lublin	REIC	Holandia	0:49
03.11.2018	Łódź	REIC	Litwa	33:0
29.09.2018	Zlin	REIC	Czechy	41:22
24.03.2018	Łódź	REIC	Portugalia	25:27
17.03.2018	Genewa	REIC	Szwajcaria	24:30
03.03.2018	Amsterdam	REIC	Holandia	30:71

Niemcy

Niemcy dzięki pieniądзом Wilda w 2014 awansowali na najwyższym poziomie rozgrywek ówczesnego Pucharu Narodów Europy i na kilka lat się tam zadomowili. Nie byli jednak w stanie przebić się do czołówki. Zajmowali przedostatnie miejsce, a trzecie miejsce w 2018 zajęli mimo kompletu porażek – dzięki punktom odebranych przeciwnikom przy zielonym stoliku. Dało to im prawo do gry o awans na Puchar Świata. Przegrali wyraźnie dwumecz z Samoa, a potem wystąpili w turnieju barażowym, którego stawką było ostatnie miejsce na imprezie. Pokonali tam Hongkong i Kenię, ale musieli uznać wyższość Kanady. Rok później pieniędzy Wilda już w niemieckim rugby nie było, trzon kadry zaczął z niej odchodzić, a kolejny komplet porażek oznaczał ostatnie miejsce w REC. W barażu o utrzymanie przeciwko Portugalii Niemcy przegrali 32:37 i spadli na nasz poziom, do Rugby Europe Trophy.

Nastąpiła wielka przebudowa kadry. Pierwszy sezon w RET Niemcy zaczęli od wyraźnego zwycięstwa z Polską, ale potem ponieśli dotkliwą porażkę z Holandią i przegrali ze Szwajcarią. Od czasu tego meczu, rozegranego w lutym 2020, na kolejne spotkanie swojej reprezentacji czekali jeszcze dłużej niż my – w październiku zegrali towarzysko z Czechami, a dwa tygodnie temu w pierwszym meczu nowego sezonu z Litwą. Oba mecze zdecydowanie wygrali i na pewno nie będą łatwym przeciwnikiem.

To jednak jest wciąż kadra w przebudowie i sami Niemcy na razie nie liczą na wielkie sukcesy. Z zawodników grających o miejsce na Pucharze Świata w turnieju w Marsylii w 2018 w kadrze powołanej na mecz z Polską jest zaledwie dwóch graczy (i to takich, którzy przed trzema laty nie grali pierwszych skrzypiec). Nawet w porównaniu do poprzedniego meczu z Polską zmiany są duże: pozostało tylko 11 zawodników, z czego pięciu, którzy wówczas zegrali w pierwszym składzie. Zmiany wymuszają też sytuacje nadzwyczajne: trener Mark Kuhlmann nie może liczyć na kilku zawodników kontuzjowanych, dwóch uczestniczących w mistrzostwach Europy juniorów (jeden z nich jest tam trenerem), czy grającego we francuskiej lidze Fédérale 1 Zaniego Dembele, który nie mógł przyjechać na mecz. W efekcie zaledwie paru zawodników ma w ich składzie więcej niż 10 występów w reprezentacji, a aż sześciu debiutowało w niej zaledwie w październiku.

Warto wspomnieć, że dla Niemiec nie chce też grać wschodząca gwiazda rugby, 20-letni Anton Segner, który wymarzył sobie grę dla Nowej Zelandii, wyjechał tam w 2017 i powoli robi karierę – ostatnie dwa sezony był związany z mistrzami NPC, Tasman, był też kapitanem drużyny U20 Crusaders, a ostatnio dostał powołanie do kadry U20 Nowej Zelandii i podpisał zawodowy kontrakt z franczyzą Super Rugby z Auckland – Blues.

Skład na mecz z Polską obejmuje wyłącznie zawodników z klubów niemieckich, a jest wśród nich czterech debiutantów. Trzech z nich urodziło się poza granicami Niemiec: pochodzący z Włoch Giuseppe Piano i Edoardo Stella (jeden w podstawowym składzie) oraz urodzony w Irlandii Matthew Flynn. Trener Kuhlmann liczy na formację ataku, ale zwraca uwagę na sztuczną nawierzchnię w Gdyni.

Ostatnie mecze Niemiec (od 2018)

data	miejsce	rozgrywki	przeciwnik	wynik
30.10.2021	Szawle	REIC	Litwa	46:16
02.10.2021	Praga	tow.	Czechy	49:17
29.02.2020	Heidelberg	REIC	Szwajcaria	20:33
23.11.2019	Heidelberg	REIC	Holandia	7:37
02.11.2019	Łódź	REIC	Polska	35:15
15.06.2019	Frankfurt	REIC	Portugalia	32:37
17.03.2019	Kolonia	REIC	Hiszpania	10:33
10.03.2019	Kutaisi	REIC	Gruzja	3:52
02.03.2019	Heidelberg	REIC	Rosja	18:26
16.02.2019	Botoszany	REIC	Rumunia	10:38
09.02.2019	Bruksela	REIC	Belgia	22:29
23.11.2018	Marsylia	RWC Q	Kenia	43:6
17.11.2018	Marsylia	RWC Q	Kanada	10:29
11.11.2018	Marsylia	RWC Q	Hongkong	26:9
14.07.2018	Heidelberg	RWC Q	Samoa	28:42
30.06.2018	Apia	RWC Q	Samoa	15:66
16.06.2018	Heidelberg	RWC Q	Portugalia	16:13
18.03.2018	Kolonia	REIC	Rosja	3:57
11.03.2018	Madryt	REIC	Hiszpania	10:84
03.03.2018	Bruksela	REIC	Belgia	15:69
17.02.2018	Offenbach	REIC	Gruzja	0:64
10.02.2018	Kluż	REIC	Rumunia	6:85

Mecze Polski z Niemcami (od 1991)

data	miejsce	wynik	punkty dla Polski
19.05.1991	Heidelberg	0:6	-
03.11.1991	Gdańsk	6:10	Hodura 6
22.10.2000	Berlin	26:13	Kochański 10, Wróbel 6, Brażuk 5, Schwichtenberg 5
06.04.2002	Gdynia	20:12	Lipkowski 10, Jurkowski 5, Urbanowicz 3, Szablewski 2
29.03.2003	Gdynia	15:37	Pisarek 5, Kraska 5, Urbanowicz 5
16.05.2004	Heidelberg	10:34	Konieczny 5, Wojaczek 5
20.11.2010	Frankfurt	22:17	Chartier 17, Bobryk 5
19.11.2011	Gdańsk	34:8	Chartier 24, Hotowski 5, Łukasiewicz 5
03.11.2012	Gdańsk	22:13	Chartier 17, Krużycki 5
09.11.2013	Berlin	13:43	Banaszek 8, Gasik 5
02.11.2019	Łódź	15:35	Buczek 5, Cal 5, Gdula 5

W sumie z Niemcami graliśmy dotąd 39-krotnie. Przed zjednoczeniem Niemiec polska reprezentacja wiele razy mierzyła się z reprezentacjami NRD i RFN. Obie te ekipy były rywalami Polski w pierwszych naszych meczach międzynarodowych w 1958. Z NRD wówczas wygraliśmy w Łodzi 9:8, a z RFN przegraliśmy w Krakowie 3:11. W sumie z NRD graliśmy 22-krotnie (17 zwycięstw, 1 remis i 4 porażki, w tym jedno z najwyższych zwycięstw w naszej historii: 66:0 na wyjeździe w 1987), a z RFN sześciokrotnie (4 zwycięstwa i 2 porażki).

Poprzednie mecze reprezentacji Polski w Gdyni

data	przeciwnik	wynik	punkty dla Polski
28.03.1998	Belgia	30:10	Szymański 15, Grebasz 5, Janulewicz 5, Szewczuk 5
04.11.2000	Czechy	34:16	Grebasz 10, Bartoszewicz 5, Komisarczuk 5, Stachura 5, Urbanowicz 5, Schwichtenberg 4
28.04.2001	Łotwa	16:0	Baraniak 10, Urbanowicz 3, Szablewski 3
05.05.2001	Dania	32:14	Szablewski 12, Grebasz 5, Więciorek 5, Serafin 5, Potarowicz 5
06.04.2002	Niemcy	20:12	Lipkowski 10, Jurkowski 5, Urbanowicz 3, Szablewski 2
14.05.2002	Hiszpania	27:15	Fedorowicz 10, Szablewski 7, Lipkowski 5, Jurkowski 5
29.03.2003	Niemcy	15:37	Pisarek 5, Kraska 5, Urbanowicz 5
10.05.2003	Holandia	13:13	Pisarek 5, Jurkowski 5, Wróbel 3
11.10.2003	Szwecja	36:0	Wróbel 11, Wojaczek 5, Sajur 5, Ruszkiewicz 5, Szostek 5, Hotowski 5
02.10.2004	Szwajcaria	20:15	Konieczny 10, Wilczuk 10
27.10.2007	Chorwacja	14:15	Buchało 9, Michalak 5
13.11.2010	Mołdawia	25:36	Banaszek 10, Beccau 10, Siepielski 5
12.03.2011	Belgia	28:21	Chartier 18, Gargasson 5, Vaissière 5
30.03.2013	Ukraina	13:12	Chartier 8, Beccau 5

Mecze w latach 1998–2002 rozgrywano na Stadionie Miejskim. Od 2003 mecze rozgrywano na Narodowym Stadionie Rugby.

Składy

Polska

pozycja	imię i nazwisko	rok urodzenia	klub	występy (punkty) w kadrze	debiut
1	Thomas Fidler	1996	Ogniwo Sopot	5	2.11.2019 Niemcy
2	Grzegorz Buczek	1986	Lechia Gdańsk	20 (15)	29.10.2013 Madagaskar
3	Radosław Bysewski	1993	Ogniwo Sopot	23	26.04.2014 Ukraina
4	Edward Krawiecki	1993	Bromsgrove RFC (Anglia)	5	2.11.2019 Niemcy
5	Mateusz Bartoszek	1990	RC Bassin d'Archachon (Francja)	36 (20)	25.10.2009 Czechy
6	Jan Cal	1988	Up Fitness Skra Warszawa	4 (5)	2.11.2019 Niemcy
7	Dawid Rubaśniak	1998	Ebbw Vale RFC (Walia)	3 (5)	29.03.2020 Holandia
8	Piotr Zeszutek	1991	Ogniwo Sopot	25 (55)	13.04.2013 Mołdawia
9	Dawid Plichta	1994	Orkan Sochaczew	18 (5)	12.09.2015 Szwecja
10	Wojciech Piotrowicz	1990	Ogniwo Sopot	16 (70)	20.11.2010 Niemcy
11	Stasio Maltby	1999	Brighton RFC (Anglia)	2 (5)	11.09.2021 Węgry
12	Michał Haznar	1994	Griquas (Południowa Afryka)	--	--
13	Siokihava Halaifonua	1995	Up Fitness Skra Warszawa	1	11.09.2021 Węgry
14	Ross Cooke	1993	Tynedale RFC (Anglia)	5	23.03.2019 Szwajcaria
15	Krzysztof Pogorzelski	1996	Master Pharm Rugby Łódź	8 (15)	19.03.2016 Belgia
rezerwowie					
16	Marcin Siemaszko	1990	Juvenia Kraków	1	11.09.2021 Węgry
17	Michał Gadowski	1998	Orkan Sochaczew	2	29.09.2018 Czechy
18	Sylwester Gąska	2002	Ogniwo Sopot	2	11.09.2021 Węgry
19	Adam Piotrowski	1997	Ogniwo Sopot	10	3.03.2018 Holandia
20	Jakub Małcki	1999	Burry Port RFC (Walia)	1	9.10.2021 Ukraina
21	Patryk Reksulak	1995	RC Yverdon (Szwajcaria)	13 (10)	18.04.2015 Belgia
22	Mateusz Plichta	1991	Ogniwo Sopot	14 (10)	18.02.2017 Portugalia
23	Szymon Sirocki	1990	Arka Gdynia	15 (10)	7.09.2013 Szwecja

Kapitan: **Piotr Zeszutek** – ur. 1991, wiązacz młyna, z rugby związany od dziecka (choć próbował także koszykówki), od 10 lat kapitan Ognia Sopot. Urwał się z niego dwukrotnie: w sezonie 2013/2014 grał we francuskim St. Etienne w Fédérale 3, a w 2018 był na stażu w londyńskich Harlequins. Dwukrotny mistrz Polski, kapitan reprezentacji od 2017.

Trener: **Chris Hitt** – ur. 1989, absolwent University of South Wales, pełnił różne funkcje w Welsh Rugby Union związane z rozwojem rugby, a także trenował siódemkowy zespół Samurais. Od 2018 współpracował z reprezentacją Polski, w 2019 został trenerem młyna reprezentacji Niemiec. Powołany na stanowisko trenera reprezentacji Polski na początku 2021, poprowadził tej jesieni dwa pierwsze spotkania w tej roli.

Niemcy

pozycja	imię i nazwisko	rok urodzenia	klub	występy (punkty) w kadrze	debiut
1	Jörn Schröder	1992	Heidelberger RK	33 (5)	17.11.2012 Mołdawia
2	Alexander Biskupek	1987	SC Neuenheim	2 (5)	2.10.2021 Czechy
3	Paul Schüle	1997	TSV Handschuhsheim	6	10.03.2019 Gruzja
4	Hassan Rayan	1994	SC Frankfurt 1880	6	9.02.2019 Belgia
5	Jens Listmann	1993	SC Frankfurt 1880	4 (5)	17.02.2018 Gruzja
6	Robert Lehmann	1988	SC Neuenheim	9 (5)	25.11.2017 Chile
7	Justin Renc	2000	TSV Handschuhsheim	3 (5)	2.11.2019 Polska
8	Timo Vollenkemper	1991	SC Neuenheim	26 (35)	9.03.2013 Czechy
9	Oliver Paine	1991	SC Neuenheim	13 (21)	28.11.2015 Brazylia
10	Maximilian Kopp	1994	DSV Hannover 78	2 (5)	2.11.2019 Polska
11	Felix Lammers	1996	SC Neuenheim	11 (20)	9.02.2019 Belgia
12	Leo Wolf	2001	SC Frankfurt 1880	1	30.10.2021 Litwa
13	Anton Gleitze	2000	Berliner RC	4	2.11.2019 Polska
14	Tobias Apelt	1990	RK Heusenstamm	2	2.10.2021 Czechy
15	Edoardo Stella	1996	SC Frankfurt 1880	--	--
rezerwowie					
16	Mathis Blume	1997	Berliner RC	2 (5)	2.10.2021 Czechy
17	Giuseppe Piano Taufui	1988	RK Heusenstamm	--	--
18	Matthew Flynn	1989	SC Neuenheim	--	--
19	Nico Windemuth	1996	SC Germania List	2 (15)	2.10.2021 Czechy
20	Philip Gleitze	2000	Berliner RC	--	--
21	Emil Schäfer	1999	TSV Handschuhsheim	1	30.10.2021 Litwa
22	Leonard Becker	1994	SC Neuenheim	2	29.02.2020 Szwajcaria
23	Felix Martel	1996	TSV Handschuhsheim	11	10.02.2018 Rumunia

Kapitan: **Jörn Schröder** – ur. 1992, filar, choć karierę zaczynał w drugiej linii młyna. Występował w drużynach TSV Victoria Linden, Hannover 78, TV Pforzheim (mistrz Niemiec w 2016, kilkakrotnie wicemistrz) i Heidelberger RK (mistrz Niemiec w 2018). W reprezentacji gra od 2012 i jest najbardziej doświadczonym zawodnikiem w składzie na Polskę. W roli kapitana od 2019.

Trener: **Mark Kuhlmann** – ur. 1969, były środkowy klubu DRC Hannover i reprezentacji Niemiec. Zdobył w latach 1998–2005 sześć tytułów mistrza kraju, 48-krotnie wystąpił w reprezentacji i w latach 1999–2003 był jej kapitanem. Karierę trenerską zaczął jako grający trener DRC Hannover, potem kontynuował w SC Neuenheim i Neckarsulmer SU. Od 2006 przez trzy lata był asystentem trenera w kadrze Niemiec. Jesienią 2019 został powołany tymczasowo na stanowisko trenera reprezentacji (razem z Alexandrem Widikerem) i swój debiut w tej roli zanotował w meczu przeciwko Polsce w Łodzi. Po przerwie na początku 2020, gdy Niemcy zatrudnili parę trenerów z Południowej Afryki, we wrześniu 2020 ponownie objął tę funkcję i spotkanie w Gdyni będzie jego piątym meczem w tej roli.

Sędziowie

Sędzia główny: Saba Abulaszwili; liniowi: Giga Mszwenieradze, Szota Cagareiszwili (wszyscy z Gruzji).